

ידיה ודאי עכ"ל ומדנקט או מקבל ממנה כידוע לידו ול"ק מידהס לידו ש"מ דלא קפיד כ"א דוקא הצניע בידה ממש אבל בלא נגיעה בידה מותר וצריך האדרס לחסור בזה כי הוא מזוי. אמר וק' לא ימנע טוב להולכים בתמים ודאיתו בטה"ת סי' פת"ר שכתב וז"ל לא יתקע ואורי בכף הנכרית ולא הנכרית בכף אור ואלו יהודים בכף הנכרי ולא הנכרי בכף יהודית אעפ"י שהיה מעוטפה בכנר סיוג לג"ע עכ"ל וכתב הרב המפ"ל ז"ל וז"ל ר"ל הא דנקט בלשוננו ואורי ונכרית או נכרי ויהודית משום דביאורית ואורי אינו אסור אלא"כ עושה כדי להסתכל בהבדליתא בפ' החולצה המרלה מעות לאשה מירו לורה או מירה לידו כדי להסתכל בה וכו' יע"ש ויש להשיב ע"ד שהרי גם בלי הסתכלות בה איכא איסורא משום נגיעה בלכד ומשום מ"ש המרלה מעות מירו לורה חסר הוא דאפשר להיות שנותן המעות בלתי נגיעה והעיקר הוא כפי' הכ' שכתב שם הרב וז"ל א"כ דככה"ל אף ע"ג דהיה מעוטפת בכנר אסור לא דקשה דנס בישראל עם ישראלית יש לחוש להראור עבירה מה מהני מה שהוא מעוטף בכנר ואפשר לומר דבישראל עם ישראלית כיון שהם בחזקת כשרים אין חשש להראור א"כ דבישראל עם ישראלית כיון שהם בחזקת כשרים לא הולך בטה"ת להזהירו פי בודאי נהגים לאסור ועדיין ל"י.

ב מאד מאד וכו' יקט מאד מאד ב"פ כי צריך זהירות וזהירות הרבה בענין עריות וכמ"ס הרמב"ן סו"ס אחרי וז"ל והטעם בזהירות העונשים הגדולים במיתת פ"י והכרת בעניניו הכעילה מפני שגילוי העריות דבר נמאס מאד אלל התורה כנוכח בזאת הפרשה ובמקומות רבים בכתוב וחכמים מזהירים לעולם ע"ז ג"ע וס"ד יזכירו אותו אחר ע"ז וקודם ש"ד וכמו שאמרו להיהם. של לו שונא זימה הוא ויש לענין סוד גדול בפרק היורה והרב אמר במורה הנבוכים בעבור היות יצר האדם גדול בענין המשגל והתאווה רבה והדברים שהם רבים המכשולות לריבים עונש גדול לייסר אותם וזה אמת עכ"ל.

ג שם או לרחות בשערין וכו' כתב הרב מהר"ם לסקר בתשו' סי' ל"ה דנשים הבאות ממקום שנהגו לבסותו אם אין דעתן לחזור ויטלות לנלותו הניח דבריו מזה"ר כנה"ג בסו" זה כהנה"ט אות ח' יע"ש וכמו כן דהנשים הבאות מערי פ' ראנקיאה לערי טורקיה ויע"א ואין דעתן לחזור שחיבות לנהוג איסור לכסות השער שלהן אפילו יהיו השערות פיות נכרית דנותנים עליהם חומרי המקום שבהם להתיישב והרי הן ככל הושבי העיר ההוא לכל דינוי דהא אפילו בפירות נכריות ומשוי איכא סדך איסור כדברי הרב משא מלך בתורת המנהגות סי' י' ועמ"ש מהר"ר כנה"ג בהנה"ט אות ו' יע"ש וכו' וק"ו אם יהיה תושב עיר טורקיה ששהא ואכותיו ודיוס בה מיעות עולם ולקח אשה מערי פ' ראנקיאה שהיה עתה מתוושבת בעיר עם בעלה כי בודאי הנמור שהוא אסור לעשות כן לנלות שערין אפי' יהיה פיות נכרית והוא ברור וע' בקו' משא חיים מה שהבאתי מה"ה בנהר"ר אשר קיבצ' נר"י:

ד ס"ה

וישאר ערטילאין לא חיושונן והביאו ה"א הנה"ט עד הארץ הרב ראש משכיר סי' י"ד יע"ש נאם ה"עיר

יאודה

קאפואנו

ס"ט

ואני הסיכותי לו ככל הכתוב לחיים למעלה ראש בהיחבט הדברים.

סימן חי

ס"א קידושין תופסין בחיובי לאוין ובחיובי עשה כתב הרב אפי' וזערי חזונו דלמדינה נע יע"ש ולא ידענו מה בא להדיש וצ"א דלמדינה הוא דאחא קאי דונא וכמפורש כל' הלא זה כעלמא ונפקא מינה דהבא עליה קודם הכנס מודון כד' מיתות כ"ד דין הבא על אשת איש דלעלמא. וסנה בחיובי כריתות דאין קידושין תופסין אפי' מורבכין וכמו שהביא הרב בית הלל כע"ש אם בא עליה אינו כנוד הבא על אשת איש ופשוט

סימן יט

ס"א דנין עפ"י חזקה או עיין להרב בית שמש מה שהק' וע' בזה"ט מה שצ"י ולער"ן דמעיקרא קושית ליתא דמה ענין חזקה או להחיל חזקה דסתם חזקה דמעיקרא והבא הוא חזקה. והשתא ולא נגע ולא פגע דא עס דא וכו' ועיין בס' בית הלל וע' בס' דרישת ארי מ"ש בזה

סימן ד

א ס"א או שחבק ונשק וכו' ע' בתשו' הרב קרית מלך רב ח"ב סי' כ"ו דמי שאין לו גבורת חנשים וחזק ונשק לאחד מן העריות אי חייב קנס ומסיק דפשוט יע"ש ותמהני עליו כי לא זכר שר דברי היור' במס' שבת פ"ק ד"ז ע"א ובמס' ביצה דס"א ע"ג אבלט של ללוו קריסא מותר לשחוק ואסור לרחוץ אמ"ל אם תראה קריס מחבק עם אשתך שמה אינו רע לך אמ"ל הן אמ"ל ועביר הוא לו כלום אמ"ל שלא תתפרץ אמ"ל והפא שלא יתפרצו יע"ש וכו' **ב באיסור** קריכה לענין נשיקת יד בבית יד עיין חיים ושלוס ח"ב סי' טו"ב

סימן בא

א ס"א צדיק ארס להתרחק מהנשים מאד מאד אמרו במ"ד סי' כ' בא פט"ו כל הטנע באשה שאינה שלה מכיא מיתה על ענמו וכו"ל ברות דס"ג ע"ג ה' כל הטנע באשה או מקבל ממנה כידוע לידו לא ינקה מדינה של גהינם שנאמר יד ליד לא ינקה רע הה"ר אסורים